

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter Indbydelse af den svenske Regering blev der i Stockholm i Februar 1935 afholdt en Række Møder, som fortsattes i København i April—Maj s. A., hvor Delegerede for Danmark, Finland, Norge og Sverige drøftede de nordiske Landes Stilling til Warszawa-Konventionen af 1929 angaaende international Luftbefordring og de to Rom-Konventioner af 1933 vedrørende henholdsvis Arrest i Luftfartøjer og Skade, forarsaget af Luftfartøjer paa Personer og Ting uden for Fartøjet.

Som det vil fremgaa af den af de danske Delegerede under 8. Oktober 1936 afgivne Indberetning med tilhørende Bilag, der er optrykt og følger nærværende Lovforslag*), mente de Delegerede ikke for Tiden at kunne anbefale en Ratifikation af de to Rom-Konventioner, der hidtil kun er ratificeret af Rumænien og Spanien — for Arrest-Konventionen tillige af Tyskland — og endnu ikke traadt i Kraft, medens de enedes om at indstille, at de nordiske Lande ratificerede Warszawa-Konventionen, der alt er ratificeret — eller tiltraadt — af de i Indberetningen nævnte Stater og traadt i Kraft den 13. Februar 1933. Som det endvidere vil ses af Indberetningen, drøftede de Delegerede derefter, om det vilde være rettest i Overensstemmelse med et paa Warszawa-Konferencen udtalt Ønske at gøre Konventionens Bestemmelser gældende ikke alene for den i Konventionen omhandlede internationale Luftfart, men ogsaa for den indenrigske Luftbefordring, for hvilken saadanne Bestemmelser ikke findes i de nugældende nordiske Luftfartslove, idet regelmæssig Lufttrafik ved disse Loves Udfærdigelse endnu kun var paa Begynderstadiet. Af de i Indberetningen anførte Grunde enedes de danske, finske og svenske Delegerede om at anbefale, at Konventionens Bestemmelser ved Lov blev gjort anvendelige paa saavel indenrigsk som international Befordring og ud-

arbejdede i Overensstemmelse hermed Udkast til en saadan Lov, hvis Tekst — bortset fra de sproglige Forskelligheder — i alt væsentligt er ens i dansk, svensk og finsk Affattelse. Den norske Delegerede har derimod under Hensyn til den ringe Betydning, indenrigsk Luftfart hidtil har haft i Norge, indskrænket sig til i det norske Lovudkast at optage Konventionens Ansvarsbestemmelser, dog at Udkastet, for saa vidt angaar international Luftbefordring, indeholder Hjemmel for Kongen til at udfærdige yderligere Forskrifter, saaledes at den reelle Forskel over for Tilstanden i de øvrige nordiske Lande herefter kan forventes at blive af forholdsvis ringe Betydning. I Forbindelse med Udkastene, der som Bilag 1 til Indberetningen er optrykt som Parallelttekster i dansk, finsk, norsk og svensk Affattelse, blev der af de Delegerede udarbejdet en Oversættelse af Warszawa-Konventionen, der sammen med Konventionens franske Tekst er vedføjet Indberetningen som Bilag 2.

Ministeriet har ment at kunne tiltræde den foreslaaede Indstilling om, at Warszawa-Konventionens Bestemmelser ved Lov gøres gældende for saavel indenrigsk som international Befordring, dog at man har fundet det rettest, at de i Konventionens Art. 22 i *Guldværdi* angivne maksimale Erstatningsbeløb kun kommer til Anvendelse i den internationale Luftbefordring, medens Erstatningsbeløbene, for saa vidt angaar indenrigsk Luftfart, angives i Papirkroner, saaledes som ogsaa sket i det svenske og finske Lovudkast. Idet man med denne Ændring har kunnet give det af de delegerede udarbejdede danske Udkast til Forslag til Lov om Befordring med Luftfartøj sin Tilslutning, fremsættes herved nærværende Forslag, der i øvrigt er enslydende med fornævnte Udkast, idet man med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser kan indskrænke sig til at henvise til de af de Delegerede udarbejdede, Indberetningen vedføjede Bemærkninger til oftnævnte Udkast.

*) Optrykkes i Uddrag.